त्र्यवरं प्रतिरोद्धा वा सर्व्वस्वमवजित्य वा ।
विप्रस्य तन्निमित्ते वा प्राणालाभे विमुच्यते ॥ ८० ॥
एवं दृढव्रतो नित्यं ब्रह्मचारी समाहितः ।
समाप्ते द्वादशे वर्षे ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ८१ ॥
शिष्ट्वा वा भूमिदेवानां नरदेवसमागमे ।
स्वमेनोऽवभृथस्नातो हयमेधे विमुच्यते ॥ ८२ ॥
धर्म्मस्य ब्राह्मणो मूलमग्रं राजन्य उच्यते ।
तस्मात् समागमे तेषामेनो विख्याप्य शुध्यति ॥ ८३ ॥
ब्राह्मणः सम्भवेनैव देवानामपि दैवतं ।
प्रमाणं चैव लोकस्य ब्रह्मात्रैव हि कारणं ॥ ८४ ॥
तेषां वेदविदो ब्रूयुस्त्रयोऽप्येनःसु निष्कृतिं ।
सा तेषां पावनाय स्यात् पवित्रं विदुषां हि वाक् ॥ ८५ ॥
अतोऽन्यतममास्थाय विधिं विप्रः समाहितः ।
ब्रह्महत्याकृतं पापं व्यपोहत्यात्मवत्तया ॥ ८६ ॥
हत्वा गर्भमविज्ञातमेतदेव व्रतं चरेत् ।
राजन्यवैश्यौ चेज्ञानावात्रेयीमिव च स्त्रियं ॥ ८७ ॥
उक्त्वा चैवानृतं साक्ष्ये प्रतिरुध्य गुरुं तथा ।
अपहृत्य च निक्षेपं कृत्वा च स्त्रीसुहृद्वधं ॥ ८८ ॥